வெளியிடக்கூடியது

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2020 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 5 ஆம் நாள்

முன்னிலை

(மாண்புமிகு நீதியரசர்கள். திரு. எல். நாகேஸ்வர ராவ், திரு. ஹேமந்த் குப்தா மற்றும் திரு. அஜய் ரஸ்தோகி)

சிவில் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு

சிவில் மேல்முறையீடு எண். 2020 இன் 3441

(2020 இன் SLP (சிவில்) எண். 12381 இலிருந்து எழுகிறது)

டைரி எண். 46087 of 2019)

சி.பிரைட்.

....மேல்முறையீட்டாளர்(கள்)

எதிராக

மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் பலர்.

....எதிர் மேல்முறையீட்டாளர்(கள்)

தீர்ப்பு

ஹேமந்த் குப்தா, ஜே.

1. இம்மேல்முறையீட்டு 19.7.2019 அன்று கேரள உயர் நீதிமன்றத்தின் டிவிஷன் பெஞ்ச் பிறப்பித்த உத்தரவுக்கு எதிராக தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது, இதன் மூலம் நிதிச் சொத்துக்களைப் பத்திரப்படுத்துதல் மற்றும் மறுகட்டமைப்பு செய்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு வட்டிச் சட்டம், 2002 இன் பிரிவு 14 எனக் கூறப்பட்டது. எழுத்துப்பூர்வமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட காரணங்களின் அடிப்படையில், 60 நாட்களுக்கு நீட்டிக்கக்கூடிய,

பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்தை 30 நாட்களுக்குள் ஒப்படைக்குமாறு மாவட்ட நீதிபதியை கட்டாயப்படுத்துவது ஒரு விருப்பதேர்வுசெய்யதக்க விதியா.

மான்புமிகு உயர்நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது.

"18. இந்த நீதிப் பேராணை மனுக்களில் முதன்மையான கேள்வி, அதாவது, நிதிச் சொத்துக்களைப் பத்திரமாக்குதல் மற்றும் மறுகட்டமைப்பு செய்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு வட்டிச் சட்டம், 2002 அமலாக்கம் பிரிவு 14 இன் கீழ் உள்ள காலக்கெடு வரம்புகள் கட்டாயமா அல்லது விருப்பதேர்வுசெய்யதக்கதா மேலே பட்டியலிடப்பட்டுள்ள கொள்கைகளின் அடிப்படையில் பதிலளிக்கப்பட வேண்டுமா. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, நோக்கம் காலக்கெடு என்பது அத்தகைய விண்ணப்பங்களின் விரைவான முடிவை உறுதி செய்வதாகும், இதனால் பாதுகாக்கபட்ட கடன் வழங்குநர்கள் தங்கள் சொத்துக்களை விரைவாக மீட்டெடுக்க முடியும். குறிப்பிட்ட காலக்கெடு முடிந்த பிறகு, சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சியர்/ மாவட்ட நீதிபதி அதிகார வரம்பிலிருந்து விலக்கப்படவில்லை என்பது அதன் விதிமுறையாகும். இது சம்பந்தமாக, "இணக்கமின்மையின் விளைவுகள்"என்ற சோதனையைப் பயன்படுத்தினால், அதுவும் பொருத்தமானது. அத்தகைய விண்ணப்பங்கள் 60, 70 அல்லது 80 நாட்களுக்குள் முடிவு செய்யப்பட்டாலும், வாங்குபவர், உத்தரவாதம் அளிப்பவர் அல்லது குத்தகைதாரர் எந்த வகையிலும் எதிர்மறையாக பாதிக்கப்படவில்லை அல்லது பாரபட்சம் அடையவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அத்தகைய செயல்முறையை விரைவுபடுத்துவதற்குப் பதிலாக மற்றொரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்வதன் மூலம் சொத்துக்களை இயற்பொருள் உடைமையாக்கும் செயல்முறை தாமதமானால் மோசமாக பாதிக்கப்படும். இந்த அனைத்து காரணங்களுக்காகவும், SARFAESI சட்டத்தின் திருத்தப்பட்ட பிரிவு 14 இல் உள்ள கால வரம்பு நிபந்தனைக்குட்பட்டது மற்றும் கட்டாயமில்லை.

2. உயர்நீதிமன்றம் திருத்தப்பட்ட சட்டத்தின் பிரிவு 14 ஐ ஆய்வு செய்தது, அதில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

"14. தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் அல்லது மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட், பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்தை கையகப்படுத்துவதற்கு பாதுகாக்கபட்ட கடனாளிக்கு உதவ வேண்டும்.- (1) xx xx xx, மற்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட

அதிகாரி, மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் அல்லது தலைமைப் பெருநகராட்சியிடம் இருந்து உறுதிமொழி பெறுதல் மாஜிஸ்திரேட், பிரமாணப் பத்திரத்தின் உள்ளடக்கங்களை பூர்த்தி செய்த பிறகு, விண்ணப்பித்த நாளிலிருந்து முப்பது. நாட்களுக்குள் பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்தை உடைமையாக்கும் நோக்கத்திற்காக பொருத்தமான உத்தரவுகளை அனுப்பவும்:

தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் அல்லது மாவட்ட நீதிபதி தனது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட காரணங்களுக்காக முப்பது நாட்களுக்குள் எந்த உத்தரவையும் பிறப்பிக்கவில்லை என்றால், அதற்கான காரணங்களை எழுத்துப்பூர்வமாக பதிவுசெய்த பிறகு, அந்த காலத்திற்குள் அவர் உத்தரவை நிறைவேற்றலாம். மொத்தம் அறுபது நாட்கள்"

3. வணிகப் பரிவர்த்தனைகள் தொடர்பான சட்டக் கட்டமைப்பு மாறிவரும் வணிக நடைமுறைகளுக்கு ஏற்ப இல்லாததால் 2002 இல் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. மேலும், நிதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் விளைவாக செயல்படாத கடன்களை வசூலிப்பதில் மெதுவான வேகம் மற்றும் வங்கி மற்றும் நிதி நிறுவனங்களின் செயல்படாத சொத்துக்கள் அதிகரிப்பு செய்யப்பட்டன. சட்டத்தின் பின்னால் உள்ள நோக்கங்கள், இந்தியாவில் உள்ள வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களைப் போலல்லாமல், சர்வதேச வங்கிகளுக்கு பத்திரங்களைப் பெறுவதற்கும் அவற்றை விற்பனை செய்வதற்கும் அதிகாரம் இல்லை என்பதை அங்கீகரித்தது. இச்சட்டத்தின் விதிகள் பின்வருமாறுஇந்த நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. பிரிவு 17 இன் உட்பிரிவு (2) தவிர கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயம் கோரப்பட்ட தொகையில் எழுபத்தைந்து சதவிகிதம் அதன் முன் டெபாசிட் செய்யப்படாவிட்டால், கடன் வாங்குபவர் விரும்பும் மேல்முறையீட்டை ஏற்காது.

அதன்பிறகு, வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் சட்டம், 1993-ன் கீழ் கடன்களை திரும்பப் பெறுவதற்கான விண்ணப்பத்தை திரும்பப் பெறுவது சட்டத்தில் முன்மாதிரியா என்ற கேள்வியை இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது. செக்யூரிட்டிசேஷன் நிறுவனங்களுக்கு கடன் வழங்குவதற்கு இது வழங்கப்படவில்லை என்றாலும், வங்கிகள் தாக்கல் செய்யும் வழக்குகளை தீர்ப்பதற்காக டிஆர்டி சட்டம் இயற்றப்பட்டது. பின்னர் 2002 இல் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது, இது வங்கிகளுக்கு கூடுதல் அதிகாரங்களை வழங்கியது மற்றும் கடன்களை வசூலிக்க அனுமதித்தது. ஒருமுறை கடனாளியின் கடனைத்

திருப்பிச் செலுத்தும் பொறுப்பு படிகமாகிறது என்ற அடிப்படையில் அது தொடர்ந்தது; தாமதம் காரணமாக, அத்தகைய கடனாளியின் கணக்கு தரமற்றதாகவும் செயல்படாததாகவும் மாறும்.

4. சமீபத்தில், இந்த நீதிமன்றம் 2014 இல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான பொருள்கள் மற்றும் காரணங்களைக் கவனித்தது மற்றும் மாஜிஸ்திரேட் சொத்தை உடைமையாக்குகிறார் மற்றும் பிரிவு 14(1) இன் கீழ் அத்தகைய சொத்தை பாதுகாக்கப்பட்ட கடனாளருக்கு "முன்னோக்கி"அனுப்புகிறார்; சட்டத்தின் பிரிவு 15 இன் கீழ் கடன் வாங்குபவரின் வணிகத்தை நிர்வகித்தல் என்பது எழுத்துப்பூர்வமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் மற்றும் பிரிவு 13(4)ஐ பிரிவுகள் 14 மற்றும் 15ன் உள்ளடக்கங்களை கருத்தில் கொண்டு படிக்க வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட்ட கடனாளியின் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் முறைகள் சட்டத்தின் கீழ் தனித்தனியானவை, மற்றும் தனித்துவமானவை.

5. சட்டத்தின் பிரிவு 14, முதலில் இயற்றப்பட்டது, அத்தகைய சொத்துக்கள் மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் தொடர்பான ஆவணங்களை எடுக்க தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் அல்லது மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு அதிகாரம் அளித்தது. பின்னர், 2013 ஆம் ஆண்டின் மத்திய சட்டம் எண். 1 ஆல், பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்யும் போது சட்டத்தின் பிரிவு 14 இன் துணைப் பிரிவு (1) இல் ஒரு விதி சேர்க்கப்பட்டது. அதில், பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குபவர், மாவட்ட நீதிபதி அல்லது தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட்- சொத்துக்களை கையகப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக வர்த்தகம் தகுந்த உத்தரவுகளை அனுப்ப வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் அதன்பிறகு, 1.9.2016 முதல் அமலுக்கு வரும் வகையில் 2016 ஆம் ஆண்டின் மத்திய சட்டம் 44 இன் படி சட்டம் திருத்தப்பட்டது.

6. மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர் திரு. கானின் வாதம் என்னவென்றால், 30 நாட்களுக்குள் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படாவிட்டால், மொத்தம் 60 நாட்கள் வரை நீட்டிக்கப்பட்ட காலத்திற்க்கு , காரணங்களை பதிவு செய்ய மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட்டை கட்டாயப்படுத்தும் விதி நாட்கள், ஏற்பாடு கட்டாயம் என்பதைக் காட்டுகிறது. 60

நாட்களுக்குள் மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட்டால் முடிவெடுக்க முடியாவிட்டால், பாதுகாக்கபட்ட கடனளிப்பவர் சட்டத்தின் 14வது பிரிவின்படி அல்லாமல் வேறு இடத்தில் அதற்கான தீர்வைக் கண்டறிய வேண்டும். புரோவிசோவின் முதல் பகுதியில் "ஷால்"என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், 30 நாட்களுக்குள் ஒரு உத்தரவை பிறப்பிக்க மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு இந்த விதிமுறை கட்டளையிடுகிறது என்று வாதிடப்படுகிறது. எனவே, வழங்கப்பட்ட காலக்கெடு சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதது மற்றும் தொடர்ச்சியாக இந்த ஏற்பாடு கட்டாயமாகும். யூனியன் ஆஃப் இந்தியா மற்றும் ஆர்ஸில் எதிர் வி. ஏ.கே. பாண்டே ஹர்ஷத் கோவர்தன் சோண்டகர் V. சர்வதேச சொத்துகள் மறுசீரமைப்பு நிறுவனம் லிமிடெட் மற்றும் பலர்., தீபக் பபாரியா மற்றும் பலர் . V. குஜராத் மாநிலம் மற்றும் பலர்.,உள்ள இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளின் மீது சார்வுறப்பட்டன, அவரது வாதங்களுக்கு ஆதரவாக, "செய்ய வேண்டும்" என்ற வெளிப்பாடு மற்றும் இரண்டாவது விதிமுறையின் மொழி ஆகியவை காரணங்களைப் பதிவுசெய்த பிறகு 60 நாட்களுக்கு காலக்கெடுவை நிர்ணயிப்பதில் விதியை கட்டாயமாக்குகிறது. மாவட்ட நீதிபதியால் கையகப்படுத்த முடியாவிட்டால், அவர் முன் உள்ள வழக்குகள் அற்றுபோய்விடும்.

7. சட்டங்களின் விளக்கத்தின் நன்கு நிலைநிறுத்தப்பட்ட விதி என்னவென்றால், ஒரு சட்டத்தில் "செய்தல்"என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது, ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சட்டத்தின் வார்த்தைகள் உண்மையில் பின்பற்றப்படாவிட்டால், செயல்முறை அல்லது தொடரின் முடிவு தவறானது. "மே" என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டால், அந்த விதிகளுக்கு இணங்காதது நடவடிக்கையை செல்லுபடியாகாது என்ற பொருளில் சட்டம் "அனுமதிக்கிறது அல்லது இயற்றுகிறது"என்று சொல்வது எப்போதும் சரியாக இருக்காது. வேண்டும்", முதன்மையாக, இது கட்டாயமாகும், ஆனால் சட்டம் சட்டத்தின் முழு நோக்கத்தையும் கவனமாகப் பார்ப்பதன் மூலம் சட்டமன்றத்தின் உண்மையான நோக்கத்தை நீதிமன்றம் கண்டறிய முடியும். சட்டத்தின் சூழலையும் திட்டத்தையும் மாற்றுவது சட்டத்தின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றாது.

8. ஒரு பொதுச் செயலைச் செய்ய ஒரு பொது அதிகாரிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால வரம்பு தேர்வுசெய்யதக்கதா அல்லது கட்டாயமா என்ற கேள்வி நீதிமன்றங்களாலும் முன்பே ஆராயப்பட்டது. நடுவர் மன்றம் அமைப்பதற்கான பூர்வாங்க நடவடிக்கைகளில் முறைகேடுகள் குறித்து அரசப் பேரவை முன் கேள்வி எழுந்தது. முனிசிபாலிட்டி, தகுதியான நபர்களின் பட்டியல் மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது, ஆனால் ஷெரிப் அதை மறுபரிசீலனை செய்யவில்லை, எனவே இந்தச் சூழ்நிலையில்தான், அரசின் முடிவான பழைய பட்டியலில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட நடுவர் குழு அரசப் பேரவை மூலம் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. சட்ட விதிகளை புறக்கணிப்பதால், பட்டியலில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட அனைத்து ஜூரிகளின் தீர்ப்புகளும் செல்லாது என்று கருதப்பட்டால், அது பொதுமக்களுக்கு பெரும் இடையூறு விளைவிக்கும் என்று கூறப்பட்டதன் அடிப்படையில் திருத்தப்பட்ட பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது.

9. இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு நடுவர் ஆயம் , ஒரு சட்டத்தின் விதிகள் ஒரு பொதுக் கடமையை நிறைவேற்றுவது தொடர்பான வழக்கு என்றும், இந்தக் கடமையைப் புறக்கணித்துச் செய்யப்படும் செயல் செல்லுபடியற்றது என்றும், கடுமையான பொது அசௌகரியத்தை அல்லது நபர்களுக்கு அநீதியை ஏற்படுத்துவதாகவும் கருத வேண்டும். பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்டவர்கள் மீது கட்டுப்பாடு இல்லாதவர்கள், அடைவு போன்ற விதிகளை வைத்திருக்க வேண்டும். ஏழு பெஞ்ச் தீர்ப்பில், வாக்குச் சீட்டுகளை நிராகரிக்கும் தேர்தல் அதிகாரியின் அதிகாரம் கட்டாயமா அல்லது விருப்புரிமையா என்பதை இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது. ஒரு சட்டமானது பொதுக் கடமைகளின் செயல்திறனுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தால், அல்லது உரிமை வழங்கப்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு நபர்களால் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளின் செயல்திறன் தேவைப்பட்டால், அது ஒரு கோப்பகமாக கருதப்பட வேண்டும் என்ற நன்கு நிறுவப்பட்ட கட்டுமான விதிகளை நீதிமன்றம் ஆய்வு செய்தது.

10. ரெமிங்டன் ராண்ட் ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட் v. வேலையாட்கள், என்ற வழக்கில் அறிக்கை செய்யபட்ட ஒரு தீர்ப்பில் தொழிலாளர்கள், தொழில் தகராறு சட்டம், 1947 பிரிவு 17 பரிசீலனைக்கு வந்தது. தொழிலாளர் நீதிமன்றம் வழங்கிய 30 நாட்கள் அவகாசம்

கட்டாயம் என்று வாதிடப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம் பிரிவு 17 கட்டாயமாக இருந்தாலும், முப்பது நாட்களுக்குள் உத்தரவை வெளியிடாதது அபராதம் விதிக்கப்படாது என்ற காரணத்திற்காக, 30 நாட்களுக்குள் உத்தவை வெளியிடுவதற்கான காலக்கெடு விருப்புரிமையாக உள்ளது.

11. டி.வி. உஸ்மான் எதிராக உணவு ஆய்வாளர், டெல்லிச்சேரி நகராட்சி, டெல்லிச்சேரி, உணவுக் கலப்படத் தடுப்பு விதிகள், 1955 விதி 7(3)ன் கீழ் ஒரு மாதிரியின் பகுப்பாய்வு அறிக்கை அளிக்கப்பட வேண்டிய காலகட்டம் நடைபெற்றது. வழக்குத் தொடரப்பட வேண்டிய காலக்கெடு எதுவும் விதிக்கப்படாததால் விருப்புரிமையாக உள்ளது.அத்தகைய வரம்பு எதுவும் பரிந்துரைக்கப்படாதபோது, 45 நாட்கள் காலத்தை கட்டாயமாக வைத்திருப்பதற்கு சரியான காரணம் எதுவும் இல்லை. நிச்சயமாக, விதிகளின் கீழ் பரிந்துரைக்கப்பட்ட காலக்கெடுவை பொது ஆய்வாளர் புறக்கணிக்க முடியும் என்று அர்த்தமல்ல. அவர் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் நேர வரம்புக்கு இணங்க முயற்சிக்க வேண்டும். ஆனால், குறிப்பிட்ட வழக்கில் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டால், அந்த அறிக்கையே செல்லாது என்று கருதுவதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை, அதன் அடிப்படையில், வழக்குத் தொடர முடியாது.

12. இந்த நீதிமன்றம் குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவிற்குள் செயல்படத் தவறிய நபர் மற்றும் பொது அதிகாரசபைக்கு வழங்கப்பட்ட காலக்கெடுவை வேறுபடுத்திக் காட்டியது. ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் ஒரு தனிப்பட்ட நபரால் ஒரு செயலைச் செய்ய வேண்டுமெனில், அது சாதாரணமாக கட்டாயமாகும், ஆனால் ஒரு பொதுச் செயலர் ஒரு பொதுச் செயலை ஒரு காலக்கெடுவிற்குள் செய்ய வேண்டியிருக்கும் போது, அது நடைமுறைப்படுத்தப்படும். அதன் விளைவுகள் குறிப்பிடப்பட்டாலன்றி விருப்புரிமையாகவே இருக்கும்.

13. P.T.ராஜன் எதிராக டி.பி.எம். சாஹிர் மற்றும் பலர்., என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம், வேட்பு மனுக்களை ஏற்கும் நேரத்திற்கு முன், இறுதி வாக்காளர் பட்டியலை வெளியிடாததன் விளைவை ஆய்வு செய்தது. நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியது:

"48. மேலும், வாக்காளர் பட்டியலை வெளியிடுவதற்கு சட்டம் ஒரு நேரத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அதைக் கட்டாயமாக்க முடியாது. அத்தகைய ஏற்பாடு இயற்கையில் ஒழுங்குமுறையாக இருக்கும். ஒரு சட்டப்பூர்வ செயல்பாட்டாளர் என்றால் அது நன்கு நிலைநிறுத்தப்பட்ட சட்டக் கொள்கையாகும். ஒரு சட்டப்பூர்வ கடமையை அதற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது, அது கோப்பகமாக இருக்கும் மற்றும் கட்டாயமாக இருக்காது. (சிவேஸ்வர் பிரசாத் சின்ஹா Vs மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் மோங்கிர் [AIR 1966 Pat 144: ILR 45 Pat 436 (FB)] , நோமிதா சௌத்ரி எதிராக மாநிலம். W.B. [(1999) 2 Cal LJ 21] மற்றும் கர்பாரி யூனியன் கூட்டுறவு C. அக்ரிகல்சுரல் சொசைட்டி லிமிடெட் v. ஸ்வபன் குமார் ஜனா [(1997) 1 CHN 189] .)"

14. சமீபத்திய அரசியலமைப்பு பெஞ்ச் நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் பிரிவின் கீழ் பதில் தாக்கல் செய்ய எதிர் தரப்பினர்க்கு 30 நாட்கள் அவகாசம் அளித்தது 15 நாட்களுக்கு மிகாமல் நீட்டிக்கப்பட்ட காலம் கட்டாயமாகும், ஏனெனில் சட்டத்தின் நோக்கம் நுகர்வோரின் நன்மை மற்றும் பாதுகாப்பிற்காக உள்ளது. நுகர்வோர் தகராறுகளை விரைவாகத் தீர்ப்பதற்காக இத்தகைய சட்டம் இயற்றப்பட்டதை அது கவனித்தது. இந்த வழக்கில், ஒரு நபர் தனது எழுத்துப்பூர்வ அறிக்கையை எதிர்த்து தாக்கல் செய்ய அழைக்கப்பட்டார், அதற்கு முன் பிரச்சினையை தீர்மானிக்க ஒரு பொது அதிகாரம் உள்ளது.

15. பீகார் கட்டிடங்கள் (குத்தகை, வாடகை மற்றும் வெளியேற்றம்) கட்டுப்பாடு சட்டம், 1947 இன் விதிகளை பாட்னா உயர்நீதிமன்றத்தின் முழு நடுவர் ஆயம் (Full bench), சிவேஷ்வர் பிரசாத் சின்ஹா ஆய்வு செய்தன் அடிப்படையில் , ஒரு கட்டிடத்தில் வாடகைதாரராக ஆக்கிரமித்துள்ள அரசு ஊழியர், அந்த இடத்தைக் காலி செய்யும் எண்ணம் குறித்து நில உரிமையாளருக்கும் மாவட்ட ஆட்சியருக்கும் 15 நாட்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்ப அனுமதித்தது. வீடு ஒதுக்கப்பட்ட அரசு ஊழியருக்கு மாவட்ட ஆட்சியரின் மீது எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை, எனவே, விதியின்படி தேவைப்படும் காலக்கெடு கட்டாயமில்லை என்று உயர்நீதிமன்றம் கூறியது.

16. மத்தியப் பிரதேச உயர் நீதிமன்றத்தின் ஒற்றை பெஞ்ச் (single bench), திருத்தப்பட்ட சட்டத்தின் பிரிவு 14 இன் விதிகளை ஆய்வு செய்தது. தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் அல்லது மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் உத்தரவை நிறைவேற்றுவதை உறுதி செய்வதற்காக பிரிவு 14 இன் துணைப்பிரிவு (1) க்கு இரண்டாவது விதிமுறை செருகப்பட்டது என்று நீதிமன்றம் கூறியது. வங்கி/பாதுகாக்கப்பட்ட கடனாளிக்கு மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் மீது எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை. பிரிவு 14 இன் துணைப்பிரிவு (1) இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்த பிறகு, நியாயமான நேரத்திற்குள் உத்தரவுகளை பிறப்பிக்குமாறு தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் அல்லது மாவட்ட நீதிபதியை கட்டாயப்படுத்த வங்கிக்கு அதிகாரம் இல்லை. சட்டமன்றம், அந்த அதிகாரிகளை பிணைக்கும் வகையில், அந்த விதியை செருகியது. எனவே, அடிப்படை பொருளும் நோக்கமும் சம்பந்தப்பட்ட மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு ஒரு உத்தரவை வழங்குவதற்கான காலக்கெடுவை நிர்ணயிப்பதும், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாத நேர்மையற்ற கடன் வாங்குபவர்/உத்தரவாததாரருக்கு தூய்மை அறிக்கை வழங்கக்கூடாது என்பதாகும்.

17. இப்போது, திரு. கான் குறிப்பிடும் தீர்ப்புகளை பார்க்கும்போது ஏ.கே.பாண்டே, குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு இராணுவ நீதிமன்றத்தால் விசாரணை தொடங்கும் முன் தொடர்புடைய விதிகளின்படி 96 மணி நேரம் ஓய்வு அளிக்கப்படவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் விசாரணைக்கு அழைக்கப்படுவதற்கு முன்பு குற்றச்சாட்டு அல்லது குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து சிந்திக்க போதுமான கால அவகாசம் வழங்குவதே காலக்கெடுவின் நோக்கமாக இருந்ததால், அத்தகைய நடவடிக்கைகள் தவிர்க்கப்பட்டன என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதியது. அவரது மனுவை முடிவு செய்ய அதிகாரிகளிடம் கேளுங்கள், தேவைப்பட்டால், அவரது சாட்சிகளின் வருகையைப் பெற நியாயமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும். குற்றச்சாட்டை (குற்றங்களை) வாதிட அல்லது எதிர்க்க வேண்டாம் என்று அவர் முடிவு செய்யலாம், ஆனால் அவரது நடவடிக்கையை முடிவு செய்வதற்கு முன் அவருக்கு தெளிவான தொண்ணூற்றாறு மணிநேரம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

18. ஹர்ஷத் கோவர்தன் சோண்ட்கர் ஒரு உதாரணம் அடமானத்தை உருவாக்குவதற்கு முன் குத்தகைதாரராக இருத்தல், வளாகத்தில் குத்தகை உரிமைகளை வைத்திருப்பது மற்றும் பாதுகாப்பான குத்தகைதாரராக இருப்பது. தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் அல்லது மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட்டின் முடிவுக்கு எதிராக பாதிக்கப்பட்ட நபரின் தீர்வு உயர்நீதிமன்றத்தில் மட்டுமே உள்ளது என்று கூறப்பட்டது. ஆனால், 3.4.2014 அன்று மேற்கூறிய தீர்ப்பிற்குப் பிறகு, சட்டம் திருத்தப்பட்டு, 1.9.2016 முதல் சட்டப் பிரிவு 17 இல் துணைப் பிரிவு 4A சேர்க்கப்பட்டது. குத்தகை அல்லது குத்தகை உரிமை கோரும் நபருக்கு கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயத்திற்கு விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பிக்க / தாக்கல் செய்யகூடிய உரிமையை இது வழங்கியது.

19. தீபக் பாபாரியா என்பது ஒரு விவசாயியால் தொழில்துறை நோக்கத்திற்காக மற்றொரு நபருக்கு விவசாய நிலம் விற்கப்பட்ட வழக்கு. இதற்கு கலெக்டர் அனுமதி வழங்க வேண்டும். இந்நிலையில், ஒரு காரியத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று சட்டம் இருந்தால், அதை அப்படியே செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. அத்தகைய முன்மொழிவு தற்போதைய வழக்கில் பரிசீலிக்க எழவில்லை.

20. வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்காக ஒரு பணிபுரியும் குழு வழங்குவதற்காக சட்டம் இயற்றப்பட்டது, இதனால் அவர்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்துக்களை கையகப்படுத்தவும் அவற்றை விற்கவும் அதிகாரம் பெறலாம். கடன் மீட்பு தீர்ப்பாய சட்டம் முதலில் பொது நிலுவைத் தொகையை வசூலிப்பதற்காக இயற்றப்பட்டது, ஆனால் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கைகள் விரும்பிய முடிவுகளைத் தரவில்லை. எனவே, இந்த சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றத்தில் மார்டியா கெமிக்கல், டிரான்ஸ்கார் மற்றும் ஹிண்டன் ஃபோர்ஜ் பிரைவேட் லிமிடெட் ஆகியவை வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களால் நிலுவைத் தொகையை விரைவாக மீட்டெடுப்பதே சட்டத்தின் நோக்கம் என்று கூறியுள்ளன. சட்டமன்றத்தின் உண்மையான நோக்கமே இங்கு தீர்மானிக்கும் காரணியாகும். சட்டத்தின் நோக்கத்தை மனதில் கொண்டு, பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்துக்களை கையகப்படுத்தும் அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சியர் மூலம் மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க காலக்கெடு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், காலக்கெடுவிற்குள் கையகப்படுத்த இயலாமை, மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் பணியகத்தின்

அலுவலகத்தை வழங்காது. பொது நிலுவைத் தொகையை மீட்டெடுப்பதற்கு வசதியாக, பொது நலன் கருதி சட்டத்தின் 14வது பிரிவின் கீழ் மாவட்ட நீதிபதியின் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு பாதுகாப்பான கடனாளிக்கு எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. எனவே, சட்டத்தின் 14வது பிரிவு, சட்டத்தின் பொருள் மற்றும் நோக்கத்தை கருத்தில் கொள்ளாமல் உண்மையில் விளக்கப்படக்கூடாது. பிரிவு 14யை வேறுவிதமாக பொருள்கொண்டு அளிக்கபடும் பொருள் விளக்கம் சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கு முரணாக இருக்கும். மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் உடைமைகளை வழங்க முயற்சி செய்வார் என்று கடனாளிகளுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதே நேர வரம்பு. 30 நாட்களுக்குள் உடைமையை வழங்க வேண்டும் என்ற சட்டத்தின் கட்டளையுடன், மற்றும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய காரணங்களுக்காக 60 நாட்களுக்குள். இவ்வாறான பரிசிலனையில், மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் உடைமைகளை ஒப்படைக்க முடியாவிட்டால், சட்டத்தின் பிரிவு 14 இன் கீழ் தீர்வு தேவையற்றதாக இருக்காது. உடைமைகளை விரைவாக வழங்குவதற்கான கடமை மாவட்ட ஆட்சியருக்கு இன்னும் விதிக்கப்படும்.

21. எப்படி இருந்தாலும், யுனைடெட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா எதிர் சத்யவதி டோன்டன் மற்றும் பலர் என்ற வழக்கில் , இந்த நீதிமன்றம், வங்கிகள், நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட கடனாளிகளின் நிலுவைத் தொகையை வசூலிப்பது தொடர்பான வழக்குகளில், உயர் நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட தடை கடுமையான பாதகமான விளைவை ஏற்படுத்தும். அத்தகைய நிறுவனங்கள்/நிறுவனங்களின் நிதி ஆரோக்கியம், இது இறுதியில் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை பாதிக்கிறது. எனவே, உயர்நீதி மன்றம் மிகவும் கவனமாகவும் எச்சரிக்கையுடனும் இருக்க வேண்டும். ஹிண்டன் ஃபோர்ஜ் பிரைவேட் லிமிடெட், சட்டத்தின் கீழ் ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட கடனாளியால் பாதிக்கப்பட்ட நபருக்கு நிவாரணம் வழங்குவது கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயத்தில் விண்ணப்பம் செய்வதாகும், இருப்பினும், கடன் வாங்குபவர்கள் மற்றும் பிற பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் அதிகார வரம்பைப் இந்திய அரசியலமைப்பின் 226 அல்லது 227 பிரிவுகளின் கீழ் பயன்படுத்துகின்றனர். மாற்று சட்டப்பூர்வ தீர்வைப் பயன்படுத்தாமல். மாண்புமிகு உயர் நீதிமன்றங்கள் தங்கள் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள வரம்புகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்கின்றன,

ஆனால் எச்சரிக்கை என்ற ஒரு வார்த்தை அவசியானது , உயர் நீதிமன்றங்கள் பிறப்பிக்கும் இடைக்கால உத்தரவு ,பொதுப் பணத்தை விரைவாக மீட்டெடுக்கும் நோக்கத்தை முறியடிக்க கூடிய வகையில் , பாதுகாக்கபட்ட கடனாளியின் கருத்தைக் கேட்காமல் இடைக்கால உத்தரவுகளை பொதுவாக வழங்கக்கூடாது.

22. இவ்வாறு உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவில் எந்த தவறும் இல்லை. அதன்படி, மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி தன்னுடையமொழியில்புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திகொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப்பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்"

.